

(EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Výklad článků 18 a 45 SFEU, článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) a článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) — Pojem „rodinná dávka“ — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, která stanoví poskytnutí dávky na každé vyživované dítě ke slevě na dani pracovníkům, kteří vykonávají výdělečnou činnost na území jiného členského státu — Rovné zacházení — Pozastavení poskytování rodinné dávky v členském státě výkonu zaměstnání do výše částky dávky stanovené právními předpisy státu bydliště — Pravidla o vyloučení souběhu

Výrok

Článek 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, dále pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že taková dávka, jako je bonus na dítě zavedený zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, představuje rodinnou dávku ve smyslu tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Stoilov i Ko EOOD v. Načalnik na Mitnica Stolična

(Věc C-180/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Zánik právního základu rozhodnutí dotčeného v původním řízení — Irrelevance položených otázek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 367/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Stoilov i Ko EOOD

Žalovaný: Načalnik na Mitnica Stolična

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 291, s. 1) a nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1), jakož i čl. 41 odst. 2 písm. a) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie — Sazební zařazení zboží — Zařazení zboží (materiály pro výrobu rolet) pod kód KN 5407 61 30 podle vlastností zboží jako „tkaniny“ nebo zařazení zboží pod kód KN 6303 92 10 podle jeho jediného účelu použití jako „vnitřní rolety“ — Rozhodnutí o vymáhání státních pohledávek obsahující povinnost zaplatit dodatečné clo a DPH v důsledku závěru posudku celní laboratoře — Zásada ochrany legitimního očekávání s ohledem na okolnosti při podání celního prohlášení

Výrok

Není namístě odpovídat na otázky položené Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko).

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Yvon Welte v. Finanzamt Velbert

(Věc C-181/12) (¹)

(„Volný pohyb kapitálu — Články 56 ES až 58 ES — Dědická daň — Zůstavitel a dědic s bydlištěm v třetí zemi — Pozůstalost — Nemovitost nacházející se v členském státě — Nárok na nezdanitelnou částku ze základu daně — Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“)

(2013/C 367/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Yvon Welte

Žalovaný: Finanzamt Velbert

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad článků 63 a 65 SFEU — Právní úprava členského státu v oblasti dědické daně, která stanoví nezdanitelnou částku z hodnoty nemovitosti ve výši 2 000 eur v případě, že se bydliště zůstavitele a dědice nachází ve třetím státě, zatímco v případě, že se bydliště zůstavitele nebo dědice nachází v tuzemsku, tato nezdanitelná částka činí 500 000 eur.

Výrok

Články 56 ES a 58 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu týkající se výpočtu dědické daně, která stanoví, že v případě dědění nemovitosti nacházející se v tomto státě, kdy — jako za okolností věci v původním řízení — mají zůstavitel i dědic v okamžiku úmrtí bydliště v třetí zemi, jako je Švýcarská konfederace, je nezdanitelná částka nižší než nezdanitelná částka v případě, že by alespoň jeden z nich měl v téže době bydliště v uvedeném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV v. Navigation Maritime Bulgare

(Věc C-184/12) (¹)

(„Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Články 3 a 7 odstavec 2 — Svobodná volba práva — Meze — Imperativní ustanovení — Směrnice 86/653/EHS — Nezávislí obchodní zástupci — Smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Vnitrostátní právní úprava přijatá k provedení unijního práva, která stanoví jednak ochranu překračující minimální požadavky směrnice a jednak ochranu obchodních zástupců v rámci smluv o poskytování služeb“)

(2013/C 367/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Žalovaná: Navigation Maritime Bulgare

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad článku 3 a čl. 7 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (Úř. věst. 2005, C 169, s. 10) a směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (Úř. věst. L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 177) — Svoboda volby smluvních stran — Meze — Smlouva o obchodním zastoupení — Smluvní ujednání určující právo státu zmocnitele jako použitelné právo — Předložení věci soudu místa provozovny obchodního zástupce

Výrok

Článek 3 a čl. 7 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, musejí být vykládány v tom smyslu, že použití práva členského státu Evropské unie, které si smluvní strany zvolily ve smlouvě o obchodním zastoupení a které splňuje minimální ochranu předepsanou směrnicí Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců, může být soudem, který věc projednává a který má sídlo v jiném členském státě, vyloučeno ve prospěch lex fori z důvodu vycházejícího z imperativní povahy pravidel upravujících situaci nezávislých obchodních zástupců v právním řádu posledně uvedeného členského státu pouze v případě, že soud, který věc projednává, podrobně konstatuje, že v rámci tohoto provedení považoval zákonodárce státu sídla soudu v dotyčném právním řádu za zásadní přiznat obchodnímu zástupci ochranu přesahující rámec ochrany stanovené uvedenou směrnicí, přičemž v této souvislosti zohlední povahu a účel těchto imperativních ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB v. Naturvårdsverket

(Věc C-203/12) (¹)

(„Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Pokuta za překročení emisí — Pojem „překročení emisí“ — Postavení na roveň nesplnění povinnosti ve lhůtách stanovených směrnicí vyřadit dostačující množství povolenek ke krytí emisí za předchozí rok — Neexistence liberačního důvodu v případě skutečného držení nevyřazených povolenek, s výjimkou vyšší moci — Nemožnost změnit pokutu — Proporcionalita“)

(2013/C 367/20)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen